

[Rahbæk Møller]

Dels mangler ernæringsmæssige hensyn i opregningen. Der er grund til at minde ministeren om, at i folketingsbeslutningen om ernæringspolitik blev det pålagt ministeren at etablere lovgivning om lødigheden af alle gængse dagligvarer. Det bør naturligvis også indgå i denne lov. Dels angives som målsætning at fremme anvendelse af gensplejsning til gavn for samfundet. Det er afvejnings-synspunktet, der her er kommet ind. Der er god grund til at spørge, om det overhovedet bør stå der, men hvis det skal blive stående, skal det i hvert fald præciseres, at ministeren i hvert enkelt tilfælde skal gøre rede for, på hvilket grundlag afvejningen er foretaget.

§ 34 pålægger myndighederne tavshedspligt. Det bør naturligvis også stå der i et eller andet omfang, men samtidig bør det præciseres, at nogle oplysninger, f.eks. om risikovurderinger, bør være offentligt tilgængelige.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt godkendelse og tilsyn skal finde sted centralt eller decentralt. Der er her tale om en vanskelig afvejning. Vi er vel alle tilhængere af decentraliseringsprincippet, men i konkrete tilfælde er den offentlige viden så svag, at det er vanskeligt at forestille sig, at den nødvendige ekspertise kan opbygges uden centralisering. Jeg kan derfor ikke tilslutte mig, at godkendelse og tilsyn udlægges til amterne. I stedet vil jeg foreslå, at det i første omgang bliver miljøministeriet, der bliver godkendelsesmyndighed, men at vi allerede nu tilkendegiver, at kompetencen ved lovens revision i 1989-90 bliver overført til amterne. Det vil give amterne tid til at opbygge den nødvendige ekspertise.

Endvidere kunne vi give ministeren befyndigelse til at udlægge tilsynet til amterne, efterhånden som den nødvendige ekspertise opbygges, men det vil i givet fald kræve, at der først opbygges et fælles amtligt analyseinstituttet på området.

Også ankeproblematikken er vanskelig. Med ministeren som tilsynsmyndighed bør ankeinstansen vel være miljøankenævnet, men i disse sager burde de sædvanlige erhvervsrepræsentanter, der næppe i almindelighed vil have større viden på dette område, erstattes af forskere fra universiteterne.

Et virkelig godt punkt i lovforslaget er muligheden for at tilbagekalde tilladelser, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til

sundhed, miljø eller natur. På dette punkt er forslaget dog ringere end forslaget i den grønne betænkning, fordi der her var mulighed for at tilbagekalde tilladelser, hvis ny viden gjorde det naturligt. Denne mulighed er nu lagt om i bemærkningerne, men den bør atter fremgå utvetydigt af lovtæksten. Samtidig bør bestemmelsen strammes, så alle tilladelser automatisk nyvurderes, f.eks. hvert andet år.

Endelig er det uklart, i hvilken udstrækning forskningsprojekter overhovedet skal godkendes. Denne uklarhed skyldes til dels, at vi endnu ikke har set lovforslaget om registrering af forskning. Det kan vel opklares under udvalgsarbejdet, hvad man her har tænkt sig. Jeg håber allerede nu, vi kan få at vide, hvornår lovforslaget kan tænkes at komme.

Som det fremgik af miljøministerens redegørelse den 4. februar i år, er det arbejdsministeren, der skal komme med dette forslag. Det er derfor naturligt i denne forbindelse at komme ind på spørgsmålet om arbejdsmiljø. Ifølge den grønne betænkning er der ikke brug for en speciel arbejdsmiljølovgivning om gensplejsning. Det er muligvis rigtigt, men det betyder ikke, at der ikke er problemer, der skal klares. Der skal udstedes bekendtgørelser og opbygges ekspertise, også i arbejdsministeriet. Derfor er det væsentligt at få at vide, hvornår vi kan vente initiativer fra arbejdsministerens side.

Som det er fremgået, kan jeg vedrørende miljøministerens forslag give tilsagn om et positivt og konstruktivt, men langtfra ukritisk udvalgsarbejde. For fuldstændighedens skyld skal jeg gøre det klart, at vi ikke kan stemme for lovforslaget i den foreliggende form, men jeg forventer – eller jeg tror – at vi under udvalgsarbejdet kan opnå den nødvendige præcisering og opstramning.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da de to radikale ordførere, fru Lone Dybkjær og hr. Larsen-Ledet, ikke kan være til stede, skal jeg på deres vegne komme med et par bemærkninger om de to lovforslag.

Med hensyn til L 229 er der som bekendt tale om en rammelov, og vi er betænkelige ved, at det kan føre til, at vi kommer til at stå over for temmelig mange enkeltsager. Derfor vil vi meget gerne i udvalget have